

For det andet foreslås reglerne udvidet på visse områder, bl.a. således at der tillige indføres pligt for kommunen til midlertidigt at genhuse både andelshavere og ejere og ikke alene lejere af beboelseslejligheder, idet en sådan ligestilling er fundet rimelig.

Endvidere foreslås det tilsvarende, at udover lejere, også andelshavere m.fl. af beboelseslejligheder, får ret til flyttegodtgørelse efter lovens § 45.

Ved tidligere ændringer af byfornyelsesloven og saneringsloven er bestemmelserne om erstatningsboliger søgt koordineret. Da erstatningsboliganvisning, flytninger m.v., endnu i nogle år vil finde sted i forbindelse med saneringsplaners gennemførelse, foreslås det, for at ligestille de berørte, at ophæve saneringslovens regler herom, således at byfornyelseslovens regelsæt på dette område anvendes også på saneringsplaner. Herved opnås tillige en administrativ forenkling for kommunalbestyrelser og selskaber.

d. Ekspropriation

I kap. VI om ekspropriation foreslås alene mindre ændringer med hensyn til udvidelse af kredsen af klageberettigede og sproglige præciseringer m.v.

Under udarbejdelsen af ændringslovforslaget har det været overvejet, om der i tilknytning til bestemmelserne om ekspropriation af fast ejendom er behov for at foreslå indført bestemmelser om særskilt ekspropriation af private panterettigheder. Forholdet er nærmere det, at ved ekspropriation af ejendomme, der er behæftet med private pantebrevs, fastsættes erstatningen under hensyn til, at pantaveren har krav på fuld indfrielse af pantegælden og ikke blot på indfrielse til pantebrevets kursværdi. Københavns kommune har derfor rejst spørgsmålet om tilvejebringelse af hjemmel til særskilt ekspropriation af private pantehæftelser eller indfrielse af disse til kursværdien, hvilket i en række tilfælde vil kunne reducere ekspropriationserstatningen. Dette problem har været drøftet med justitsministeriet, og det kan herefter ikke anses for givet, at domstolene efter retstilstanden idag vil anerkende, at en pantnaver kan anses for at have fået fuld erstatning ved en indfrielse af fordringen til kursværdi. Hertil kommer, at fastsættelsen af et pantebrevs kursværdi med henblik på at yde pantaveren fuldstændig erstatning i mange tilfælde vil være forbundet med meget store vanskeligheder. Man er tillige af den opfattelse, at problemet ikke bør løses isoleret i byfornyelsesloven, men må ses i sammenhæng med bestemmelserne i andre love om ekspropriation. Man har derfor ikke fundet

grundlag for at foreslå ændringer af de gældende regler.

e. Byfornyelsesloven og det øvrige klagesystem

Byfornyelseslovens klagerregler sammenholdt med det almindelige klagesystem i lejelovgivningen har været kritiseret for at være noget uoverskuelige. Med henblik på at imødekomme denne kritik stilles derfor en række ændringsforslag vedrørende disse regler. Det foreslås bl.a. at forenkle klagesystemet ved, at spørgsmål om erstatningsfastsættelser o. lign. altid skal indbringes for taksationskommissionerne i tilfælde af uenighed mellem kommunen og den berettigede, medens spørgsmålet om den første lejefastsættelse efter udførte forbedringsarbejder i tilfælde af tvister altid skal indbringes for byfornyelsesnævnet, og ikke som i dag for huslejenævn eller boligret. Sammenhængende hermed foreslås det, at byfornyelsesnævnet, hvis kommunen ønsker det i konkrete sager, skal afgive en vejledende udtalelse om størrelsen af den lejeforhøjelse, der kan forventes godkendt.

For at effektivisere sagsbehandlingen i byfornyelsesnævnene foreslås det, at boligministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at nærmere angivne formalitetsspørgsmål kan afgøres af formanden for nævnet uden deltagelse af de øvrige nævnsmedlemmer. Det foreslås herudover, at det udtrykkeligt fastsættes, at formanden for nævnet skal være dommer.

f. Finansiering mv.

I lovens finansieringskapitel (kap. VII) foreslås, udover en række præciseringer o. lign., der har vist sig nødvendige, en ændring af hensyn til den kommunale og statslige økonomiske planlægning, således at planlægnings- og dispositionshorisonten forlænges til en 4-årig periode, svarende til hvad der bl.a. gælder for finansloven og de 3 budgetoverslagsår. Herved skabes mulighed for en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af såvel den statslige, som den kommunale planlægning og styring af byfornyelsesbevillingerne og koordinering til bevillingerne til det øvrige støttede byggeri efter lov om boligbyggeri.

For at indvinde yderligere erfaringer med henblik på en evt. fremtidig revision af lovgivningen foreslås de nuværende forsøgsbestemmelser i §§ 69 og 93 samlet i § 69 og videreført og udvidet, således at der bl.a. bliver en udvidet adgang til at gennemføre forsøg med indretning af ungdoms- og ældreboliger i byfornyelsesområder.